

saar maa det ærede Medlem ikke have megen Tillid til det Udbytte, som skal komme, thi er der Udbytte, skulle Aktierne nok melde sig. (Modsigelse fra G a d.). Seg maa bede det ærede Medlem enten tale saa høit, at jeg kan høre det, saa skal jeg med Fornøielse svare strax, eller ogsaa opsætte sine Bemærkninger, til han faar Ordet.

Formanden: Det Sidste vil ganske vist være det Hensigtsmæssigste.

Bille: Altsaa ... (Frederiksen: Den juridiske Ret!). Om Aktionærerne have en juridisk Ret eller ikke, have vi ikke at gjøre med. (Frederiksen: Det skulde De tage Hensyn til!). Det have vi Intet at gjøre med.

Formanden: Seg maa bede det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) om ikke at forstyrre Forhandlingen.

Bille: Nei, vi have ikke det Mindste med denne Side at gjøre; thi der kræves jo dog fra Lovforslagets Side en Række af Forandringer i Statutterne, og en Omdannelse af Aktiebrevene kan ikke være Forandringer, som gaa udenfor det Omraade, der vil være tilladt. Det vil ikke være forbundet med nogensomhelst Banffelighed at foretage de Omdbnytninger, der ere foreslaaede i Lovforslaget, med mindre denne Indbetaling af kun en Del af Værdien er et Led i hele Organisation, hvorpaa Banken er funderet. Men er dette Meningen, saa er det ikke skiftet til at give gode Tanker om Banken. Det maatte netop være i Bankens egen Interesse at faae dette Forhold forandret; thi derved vilde ethvert muligt Skin forsvinde, saa at man kunde holde sig til den rene, skjære Sandhed, saa at der ikke længer vilde være Tvivl om, hvilken Kapital der er indbetalt, men Enhver kan vide, hvad han har at holde sig til. Det er altsaa meget langt fra, at dette Forslag er fremgaaet af en mod Banken fjendtlig Tendens; tværtimod, ethvert andet Forslag, der gik ud paa at præcisere den Sikkerhed, Regjeringen skulde kunne kræve, vilde være ganske anderledes farligt for Ban-

kens Virksomhed. Det ærede Medlem var ikke mindre indigneret over, at der er stillet Forslag om, at saavel de Giendomme, i hvilke, som de Kommuner, til hvilke Banken maa give Laan, skulle være danske Giendomme og danske Kommuner. Det ærede Medlem blev lidt senere paa een Gang overordentlig kosmopolitisk, men fandt paa dette Standpunkt sin Interesse i at være stærkt national, idet han uden ligefrem at nævne Ordet antydede, at vi tilligvis dog maatte erindre en Landsdel, som ligger os nær, hvis Nationalitet er vor egen, og som det er alle Danstes Opgave at støtte ogsaa materielt, og som har dansk Sindelag. Det er Nordslævig, der er Tale om. Nu vil jeg dog spørge; ere da alle vore Kreditinstituter ellers her hjemme nogle saa oprørende Indretninger? Og der er dog ingen af dem, der kan indlade sig paa at give Laan i Nordslævig (Modsigelse). Vore Kreditforeninger kunne ikke give Laan der (Modsigelse). Seg tror ikke, at der er en eneste af vore Kreditforeninger, der nu kan give Laan i virkelige slævigste Landeieendomme; ikke en Gang den vestjydske Forening kan, tror jeg, nu give Kreditforeningslaan der. (Modsigelse). Ja, jeg tror det ikke. I alt Fald er een Ting vis, og det er, at ved dette Lovforslag kræves, at Taxationen af Giendomme skal foregaa som for Umyndiges Midler. Nu maa Meningen deraf enten være, at disse Regler ikke lade sig anvende udenfor det Omraade, hvor den danske Lovgivning gælder, og i saa Fald kan det jo slet ikke lade sig gjøre at give Laan i Slævig, eller Meningen maa være, at en Taxation som for Umyndiges Midler lader sig anvende alle Begene i den store vide Verden, og saa er jeg hange for, at man fik for Meget med. Derksom Spørgsmaalet blot var om at sætte det nye Institut i Stand til at yde Laan i nordslævigste Giendomme, saa var der intet Spørgsmaal om, at Alle helst vilde se, at man var i Stand til at yde Nordslævigerne en saadan Understøttelse, thi det er uimodsigeligt, at er der noget Sted, hvor man trænger til Understøttelse i den Retning, saa er det Nordslævig, hvor netop i lang Tid den nationale Forsølgelse fra thytt Side har gjort sig stærkt gældende, paa Prioritetsomraadet, efter som